

9 Aksa och källorna

{biblink} Jos 15:15-19.

Ordknapp är berättelsen om Aksa, men det lönar sig att dröja vid det lilla som sägs. Medan befästa städer föll som käglor, visade det sig länge omöjligt att rå på Kirjat-Sefer, vars namn betyder "Lärdomsstaden". Enligt rabbinerna kallades den även Kirjat-Sanna, "Palmlövsstaden", och det var fråga om sådana palmblad som användes till att skriva på. Då dess senare namn, Debir, innehåller roten till den glosa som betyder "ord", kan alla tre namnen sägas tyda på en stad av tänkare och lärde. Och en sådan är svårare att besegra än den som har tjocka murar.

Otniel lyckas inta staden och får den utlovade segerlönen: Kalebs dotter Aksa till brud. Otniel, den förste i raden av Israels 12 domare, skulle kort efteråt rädda folket från hotet om förintelse genom Kusan-Risataim. Aksa är honom värdig, en kvinna som vet vad hon vill och som genomför det. Otniel, den väldige i krig, blev svag i knäveckan när hon ville att han skulle gå och tala med sin svärfar. Men bäst var det som skedde, ty nu tar Aksa saken i egna händer. Jag ser henne drottninglikt hög, när hon kommer ridande på åsnan, men detta räckte inte för att beveka faderns hjärta. Då stiger hon hastigt ned från åsnan, en gest av bevekande ödmjukhet. Nu frågar fadern vad hon önskar, och hon vet att beröra ömma strängar i hans inre. Hon begär en avskedsgåva, ordet betyder egentligen "välsignelse", en sådan som en far ger sitt barn vid det sista avskedet, och kanske var det verkligen så att han aldrig skulle se sin dotter mer. Och hon påminner honom om att hennes nya hem blir Debir, som ligger i en ökenartad trakt, där hon kan komma att få det svårt. Därför begär hon källor, och tydligen är det nu som hon får b den åtrådda åkern och de därpå belägna källorna.

Illiotkällorna, eller om man översätter till svenska: källorna därovan, och Tattiotkällorna, d v s källorna där-nedan — det va källor uppe på en ås och nere i en sänka. Men namnen på Aksas källor, givna med en faders välsignelse, har något att säga oss alla, ej minst brudfolk och äkta makar. Källorna härnere, det är allt det jordiska goda, som Gud enligt sin faderliga vilja kan finna med vår salighet förenligt att ge oss. Dit hör också den jordiska kärlekens lycka för dem åt vilka den blir given. Låt oss tacka Gud för källorna härnere, men aldrig glömma att de snart skall sina ut. Källorna därovan, det är all Guds godhet, vänlighet, ömhet och omsorg i Kristus. De källorna rinner för alla som vill ösa ur dem, och de sinar aldrig i evighet. {/biblink}

Sven Danell: Bibliska bipersoner 9